Ministerstwo
Klimatu i Środowiska

Sekretarz Stanu
Urszula Sara Zielińska

DOP-WŚ.0503.10.2026.MZ
4542824.18874872.15209933
Warszawa, 28-09-2026

Dotyczy: Odpowiedzi na oświadczenie senatorskie Pana Kazimierza Kleiny (znak: BPS/043-64-1742/26)
Temat: w sprawie zabudowy polskiego pasa nadmorskiego

Pani
Małgorzata Kidawa-Błońska
Marszałek Senatu RP

Szanowna Pani Marszałek,

w związku z przekazanym oświadczeniem senatorskim, poniżej przedstawiam odpowiedź w zakresie kompetencji Ministerstwa Klimatu i Środowiska.

Część z zagadnień podjętych przez Pana Senatora w oświadczeniu znajduje odzwierciedlenie w działaniach planowanych w Krajowym Planie Odbudowy Zasobów Przyrodniczych (dalej: „KPOZP"). Jest to tworzony obecnie w resorcie środowiska, przy współudziale innych resortów, strategiczny dokument określający kompleksowe działania służące odbudowie zdegradowanych ekosystemów i poprawie stanu przyrody.

Jednym z działań przyjętych we wstępnym projekcie KPOZP jest Środek odbudowy nr 21 – „Modyfikacja działań ochrony wybrzeża z uwzględnieniem wprowadzania rozwiązań opartych na przyrodzie i wspieraniem naturalnych procesów brzegowych". W ramach tego środka zakłada się m.in. uwzględnienie w procesach planistycznych konieczności poprawy procesów lokalizacji nowych inwestycji w bliskiej odległości od linii brzegowej – przez prowadzenie właściwej polityki przestrzennej oraz, w razie potrzeby, inicjowanie zmian legislacyjnych, tak aby zapobiegać sytuacjom wymagającym stosowania technicznych form ochrony naturalnych odcinków wybrzeża.

Wg aktualnych założeń KPOZP miejscowości nadmorskie będą również objęte działaniami ukierunkowanymi na odbudowę ekosystemów miejskich (np. Środek odbudowy nr 32 – „Wzmocnienie ram prawnych i planistycznych ochrony oraz odbudowy ekosystemów miejskich"). Działania te mogą poprawić ochronę przynajmniej niektórych lasów nadmorskich znajdujących się na terenie gmin nadmorskich.

KPOZP jest dokumentem o charakterze strategicznym i kierunkowym, w związku z czym dokładny zakres i forma interwencji, regulacji czy innych działań programowych bądź legislacyjnych zostaną doprecyzowane na etapie wdrożeniowym. Należy przy tym zaznaczyć, że do tej pory powstał wstępny projekt, który będzie podlegał zmianom w toku rozmów z Komisją Europejską, konsultacji społecznych i uzgodnień międzyresortowych.

Poniżej przedstawiam odpowiedzi na pytania Pana Senatora, uwzględniające stan faktyczny i prawny aktualny na dzień sporządzenia niniejszego pisma.

1. **Czy w Ministerstwie Klimatu i Środowiska są obecnie prowadzone prace nad uszczelnieniem lub zmianą przepisów w taki sposób, aby skuteczniej chronić szczególnie cenne obszary pasa nadmorskiego przed nadmierną zabudową apartamentową, hotelową i inną zabudową wielkokubaturową?**

W obszarze właściwości rzeczowej Ministerstwa Klimatu i Środowiska oraz jednostek podległych nie są obecnie prowadzone prace legislacyjne zmierzające do wdrożenia zmian wskazanych w powyższym pytaniu.

2. **Czy Ministerstwo analizuje obecne regulacje dotyczące możliwości lokalizowania inwestycji w pasie nadbrzeżnym, w tym w pasie ochronnym i w bezpośrednim sąsiedztwie pasa technicznego, pod kątem ich wystarczalności dla ochrony krajobrazu, środowiska i bezpieczeństwa brzegu morskiego?**

Obecnie obowiązujące przepisy prawa zapewniają instrumenty umożliwiające ochronę środowiska i krajobrazu. Przepisy pozwalające na zastosowanie wspomnianych instrumentów znajdują się m.in. w ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody[1] (dalej „u.o.p."), a także w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym[2] (dalej „u.p.z.p.").

Spośród omawianych rozwiązań prawnych, jako te najbardziej odpowiadające zagadnieniu poruszanemu w oświadczeniu należy wyróżnić: ustanowienie na danym obszarze parku krajobrazowego (art. 16 oraz 17 u.o.p.), ustanowienie obszaru chronionego krajobrazu (art. 23-24 u.o.p.) oraz miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego (art. 14 i następne u.p.z.p.), a także - chociaż w ograniczonym, uzupełniającym zakresie - tzw. uchwała krajobrazowa (art. 37a-37c u.p.z.p.). Pozwalają one na uregulowanie problematyki związanej z zabudową apartamentową, hotelową i inną zabudową wielkokubaturową, która ma miejsce na terenach stanowiących pas nadmorski na terytorium RP, przez możliwość wprowadzenia zakazów zabudowy określonych obszarów celem ochrony walorów przyrodniczych, w tym walorów związanych z krajobrazem – także terenów stanowiących pas nadmorski. Następnie zgodność planowanej inwestycji z ustanowionymi zakazami na formach ochrony przyrody czy w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego będzie badana na etapie wydawania decyzji o warunkach zabudowy, decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub pozwolenia na budowę.

3. **Czy rozważane jest wprowadzenie bardziej jednoznacznych ograniczeń dotyczących wysokości, kubatury i intensywności zabudowy w miejscowościach nadmorskich, tak aby nowe inwestycje były dostosowane do charakteru istniejącej architektury i krajobrazu?**

Tak sformułowane pytanie powinno zostać skierowane do organów, które są odpowiedzialne za opracowanie oraz wdrażanie w życie aktów prawnych

[1] Dz. U. z 2026 r. poz. 13, ze zm.
[2] Dz. U. z 2026 r. poz. 538, ze zm.

ustanawiających odpowiednio: miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego (dalej: „mpzp"), parki krajobrazowe, czy obszary chronionego krajobrazu.

W przypadku parku krajobrazowego oraz obszaru chronionego krajobrazu, obydwa rodzaje form ochrony przyrody ustanawia sejmik województwa w drodze uchwały (odpowiednio art. 16 ust. 3 u.o.p. oraz art. 23 ust. 2 u.o.p.). Natomiast uchwalenie mpzp oraz tzw. uchwały krajobrazowej stanowi wyłączną właściwość rady gminy (miasta), na terenie której akty te są ustanawiane (odpowiednio art. 20 ust. 1 oraz art. 37a ust. 1 u.p.z.p.).

Wspomniane organy jednostek samorządu terytorialnego posiadają ustawowe kompetencje do ustanawiania aktów prawa miejscowego, które pozwalają na określanie kryteriów, w ramach których dozwala się na zabudowę terenu, czy też mogą całkowicie wykluczyć możliwość zabudowy określonych terenów, na których ustanowiono akt prawa miejscowego czy to z zakresu planowania i zagospodarowania przestrzennego (plan ogólny, mpzp, tzw. uchwała krajobrazowa), czy też z zakresu ochrony przyrody (park krajobrazowy czy obszar chronionego krajobrazu).

4. Czy Ministerstwo przewiduje wzmocnienie kompetencji organów odpowiedzialnych za ochronę pasa technicznego oraz zwiększenie kontroli nad inwestycjami, które mogą wpływać na bezpieczeństwo brzegu i stan nadmorskich ekosystemów?

W Ministerstwie Klimatu i Środowiska nie są obecnie prowadzone prace legislacyjne prowadzące do wzmocnienia kompetencji organów odpowiedzialnych za ochronę pasa technicznego. Zadania i kompetencje dotyczące ochrony pasa technicznego oraz kontroli inwestycji w tym pasie, określone w ustawie z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej[3], należą do organów administracji morskiej, tj. ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej oraz dyrektorów urzędów morskich. Ani regionalni dyrektorzy ochrony środowiska ani dyrektorzy parków narodowych nie sprawują na podstawie tej ustawy zarządu ani nadzoru nad pasem technicznym. Organy te mogą natomiast wykonywać na obszarze pokrywającym się z pasem technicznym kompetencje wynikające z odrębnych przepisów o ochronie środowiska i ochronie przyrody.

5. Czy są prowadzone prace nad uszczelnieniem przepisów, aby zaprzestać zabudowy tak cennego pasa nadmorskiego?

W zakresie właściwości Ministerstwa Klimatu i Środowiska i jednostek podległych nie są obecnie prowadzone prace legislacyjne zmierzające do wprowadzenia generalnego zakazu zabudowy pasa nadmorskiego. Ochrona walorów przyrodniczych, krajobrazowych i środowiskowych tych terenów realizowana jest w obecnym stanie prawnym poprzez obowiązujące instrumenty ochrony przyrody, procedury ocen oddziaływania na środowisko[4] oraz rozwiązania z zakresu planowania i zagospodarowania przestrzennego, o czym wspomniano powyżej. Instrumenty te pozwalają na uwzględnianie wymagań

[3] Dz. U. z 2024 r. poz. 1125, z późn. zm.

[4] Jeżeli zamierzenie inwestycyjne stanowi przedsięwzięcie wymagające uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, wydawanej na podstawie przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2026 r. poz. 670 ze zm.)

ochrony środowiska przy podejmowaniu decyzji dotyczących zagospodarowania terenów nadmorskich.

Z wyrazami szacunku

Urszula Zielińska
Sekretarz Stanu
Ministerstwo Klimatu i Środowiska
/ – podpisany cyfrowo/

Do wiadomości:
Departament Spraw Parlamentarnych w KPRM